

Rok kňazov zakončený primičkami vo farnosti

Dňa 12.6.2010 prijal náš farník a diakon Michal Kollár z rúk otca biskupa Mons. Róberta Bezáka kňazské svätenie. Slávnostnú primičnú svätú omšu vo farnosti mal 19.6.2010 o 10.00 hod. Jeho prvým kaplánskym pôsobiskom bude Dunajská Streda.

Na konci roku kňazov tak naša farnosť dostala veľký dar. Michal je nielenže za posledných 20 rokov tretím kňazom z našej farnosti, ale tento rok aj jediným novokňazom v Trnavskej arcidiecéze. Kňazstvo je dar od Boha. Nedostáva sa za zásluhy, nemožno kňaza ani vychovať čisto z ľudských pohnútok a ambícií, ako to zdôraznil aj primičný kazateľ vdp. PhLic. Juraj Vittek. Sme vďační za tento dar. Nezabúdajme sa modliť za našich kňazov aj naďalej v nádeji, že kňazi nám nebudú chýbať ani v budúcnosti...

red

(Na fotografii vdp. Michal Kollár)

TIP NA LETO.....Lurdy

Každý z nás má vo svojom živote túžbu by bol niekto uzdravený. Ďalší sprievod niečo vidieť a zažiť. Mojou túžbou bolo je o 21 hodine večer – sviečkový sprievod. Nezabudnuteľný pohľad - každý má navštíviť miesto, kde sa zjavovala Panna v ruke zažatú sviecu a pritom sa spieva. Vždy sa však nájde nejaká povinnosť, pre ktorú sa cesta musí odložiť. Stále som však dúfala, že raz ten čas príde a pocestujem! Bola som prekvapená, že o môj sen sa Niekto postaral. A tak som sa šťastná chystala na cestu. Trochu ma zaskočilo, keď v tom čase, v ktorom som mala letieť, vybuchla sopka a lety boli obmedzené. Ale lietadlo, ktoré nás malo dopraviť do Girony, predstavte si, let nezrušilo a let bol podľa plánu. Z Girony sme cestovali do Lúrd autobusom. Bola som prekvapená krásnym prostredím a pokojom, ktorý toto miesto naplnil i napriek tomu, že tam bolo neskutočne veľa ľudí. Keď som poslala domov SMS, tak som dostala odpoveď, že asi sme vychytili nejaký sviatok vzhľadom na tie tisíce pútnikov! Ale nebol žiadny sviatok. Toto posvätné miesto navštevuje naozaj každý deň nespočetné množstvo ľudí! Pri mieste zjavenia sa nachádza bazilika a za ňou už dobre známa jaskyňa so sochou Panny Márie. Počas dňa sa v bazilike slúžia sväté omše v rôznych jazykoch. Každý deň o 17 hodine je sprievod s eucharistickým požehnaním, ktorý končí v podzemnej bazilike. Prekvapením pre mňa bol veľký počet chorých na vozíkoch. A vtedy si človek uvedomí za čo všetko môže ďakovať. Len tak pre zaujímavosť – v jeden deň som sa chcela pozrieť na sprievod a počet vozíčkarov. Kým prešli okolo mňa všetci chorí, tak procesia sa pomodlila celý ruženec! Požehnanie sa udeľuje už v spomínanej podzemnej bazilike, kde je prítomných veľa kňazov a odborníkov, v prípade, že

Zmeny v dekanáte k 1.7.2010

Ako je jún časov kňazských a diakonských vysviacok, tak je následne júl časom presunov kňazov a personálnych zmien vo farnostiach. Zmeny sa nášho dekanátu dotknú aj tento rok. Jedna zo zmien sa týka aj našej farnosti. Z Dolných Orešian odchádza vdp. Jozef Mrkvičica na misie na Ukrajinu, prichádza vdp. Dušan Jurák z Boleráza; do Boleráza prichádza z Pobeďima vdp. Marián Vivodík; do Pobeďima ide vdp. Dušan Nemeč z Trstína a do Trstína ide vdp. Jozef Gallovič zo Šale - Veče. Okrem toho - vdp. Pavol Tomek, výpomocný duchovný v smolenickej farnosti a u rehoľných sestier v Smoleniciach odchádza do Čachtíc a ako výpomocný duchovný u rehoľných sestier v Smoleniciach prichádza vdp. Jozef Lefler z Cífera z Domova pokojnej staroby.

dekan

VĎAKA páter PAVOL!

Vpd. Pavol Tomek bol duchovným u rehoľných sestier od roku 2007. Počas trojročného pôsobenia sa aktívne zapájal aj do života farnosti. Jeho kázne si obľúbil ne jeden veriaci. Rád začrel do histórie, biblických a teologických vied, dozvedeli sme sa čo to aj o iných náboženstvách a duchovných smeroch. Často vypomáhal pri spovedaní vo farnosti ale aj v dekanáte. Často sme ho stretávali aj v prírode. Veríme, že na našu farnosť bude spomínať hlavne v dobrom a touto cestou mu za všetko vyslovujeme úprimné vďaka!

red

Vitajte páter Jozef!

Vdp. Jozef Lefler strieda u rehoľných sestier pátra Tomeka. Prichádza z Domova pokojnej staroby v Cíferi. Srdečne ho vítam v našej farnosti a tešíme sa, že k nám prišiel!

red

Spolok sv. Vojtecha má výročie

V tomto roku si pripomíname 140. výročie založenia Spolku sv. Vojtecha. Prvé valné zhromaždenie sa konalo 14. septembra 1870 v sídle Spolku sv. Vojtecha v Trnave. Výročie sa však slávil v deň liturgickej spomienky patróna Spolku sv. Vojtecha, 23. apríla 2010. Pri príležitosti 140. výročia založenia Spolku sv. Vojtecha vydala 25. apríla Konferencia biskupov Slovenska vyhlásenie, ktoré bolo v plnom znení uverejnené v Katolíckych novinách číslo 17. V tomto vyhlásení sa uvádza, že takmer v každej farnosti sú rodiny, ktoré patria do veľkej rodiny členov SSV. I naša farnosť nestojí bokom. Preto chcem napísať niečo z histórie SSV našej farnosti.

Začiatkom roku 1935 bolo z našej farnosti 197 členov. V priebehu roku 1936 sa zvýšil počet členov na 249, teda prírastok v r. 1936 - 52 členov. Z tohto počtu bolo zo Smoleníc 149 členov, z Lošonca 48 členov a zo Smolenickej Novej Vsi 52 členov. Takto to uvádza vtedajší kňaz farnosti, Ján Novák, ktorý bol činným literárnym pracovníkom a členom výboru SSV. Bol horlivým šíritelom kresťanskej literatúry a katolíckych časopisov. Do tohto spadala i svätovojtešská činnosť. Na jeho odporúčanie sa v posledných mesiacoch roku 1936 prihlásilo ešte ďalších 30 členov.

Od r. 1872 až po súčasnosť vydáva SSV každoročne Pútnik svätovojtešský a podielovú knihu. V r. 1948 sa však SSV stal štátom ovládanou inštitúciou. Po roku 1989 vynorila sa myšlienka obnoviť jeho predošlú činnosť. Na valnom zhromaždení v r. 1991 boli rozhodujúcou väčšinou prijaté stanovky SSV, ktoré ho definovali ako dobrovoľné združenie slovenských katolíkov zo všetkých vrstiev a profesií, s cieľom prehĺbovať prostredníctvom nich náboženské, mravné a národné presvedčenie tak, aby sa kresťanské zásady uplatňovali vo všetkých oblastiach kultúrneho, vedeckého hospodárskeho a sociálneho života slovenského národa.

I v Smoleniciach sa táto činnosť obnovila za iniciatívy vtedajšieho vdp. Miloslava Mrvu. V priebehu roku 1992 a 1993 bolo v Smoleniciach 43 členov, v Smol. Novej Vsi 25 a v Lošonci 30 členov.

V r. 1995 pribudlo v Smoleniciach 36 členov. Postupne pribúdali a v r. 2000 bolo v Smoleniciach 124 členov, v Smol. Novej Vsi 26 a v Lošonci 59 členov. V menšom počte sa stále noví prihlasovali, ale i mnohí zomreli a tak od r. 2001 je počet členov okolo 130.

V Smol. Novej Vsi pretrváva počet členov 26. Lošonec je evidovaný samostatne.

Povzbudzujeme Vás, staňte sa členom SSV. (Povzbudzujeme hlavne mladé rodiny). Podmienky členstva sú nasledovné :

Zápisné : 1 € riadny člen (s preukazom)

Členský ročný poplatok pre riadneho člena je 4 €

V roku prihlásenia sa platí zápisný a členský poplatok, t.j. 5 € (platba za preukaz je vo vstupnom poplatku)

Členstvo po zomrelom členovi môže prebrať rodinný príslušník.

Pri strate preukazu je príspevok 1 € na nový preukaz.

Člen na každý rok dostane:

Pútnik svätovojtešský; podielovú knihu; DVD s hracím filmom; vreckové kalendáriky (s kupónmi)

Člen má 15 % zľavu na knihy SSV.

Na sviatok svätého Vojtecha každý kňaz, ktorý je členom SSV slúži svätú omšu za členov SSV.

Prihlásiť sa môžete v Smoleniciach u jednatelky Anny Gombárovej a v Smolenickej Novej Vsi u p. Viliama Sedláčka.

A.G.

Primičná homília vdp. PhLic. Juraja Vitteka

Chcem sa poďakovať nášmu primiciantovi Michalovi za jeho pozvanie, dôveru a za túto česť prihovoriť sa k Vám pri tejto mimoriadnej príležitosti. Ostatnýkrát, bolo to pred presne desiatimi rokmi, tu boli moje primície v Smoleniciach a kázal kňaz, ktorého právom považujem za otca svojej duše, vdp. Miroslav Mrva. Vtedy sme boli v jubilejnom roku 2000 a teraz sme práve ukončili Rok kňazov. Pre mňa je to dnes česť a radosť, prihovoriť sa k Vám. Možno som najprv prijal tú česť aj s trochu márnivostí, ale vzápätí som si uvedomil zodpovednosť a vážnosť tejto úlohy. Hovoriť v rodisku je vždy ťažké. Vieme, ako neslávne dopadla kázeň Pána Ježiša v jeho rodnom Nazarete. Som si však istý, že pri tejto vzácnej príležitosti Boh chce prehovoriť k našim srdciam, a tak Vás pozývam, aby sme sa všetci otvorili jeho hlasu, hlasu Dobrého Pastiera, ktorý aj dnes posielal do svojej vinice novokňaza z lona smolenického farského spoločenstva. Počúvajte a pozerať nie s ľudskou zvedavosťou, ale srdcom plným viery v Božiu prítomnosť! S Michalom sme sa stretávali aj na fakulte, bol to môj študent. Michal, dnes nechcem hovoriť ako tvoj profesor, ale ako tvoj starší brat kňaz, ktorý ťa pozná ešte z čias, keď si bol malý nenápadný miništrant a ja som vôbec netušil, že Božia Prozreteľnosť spôsobí, že sa raz takto stretneme na tvojich primiciách. V prítomnosti kňazov, ktorí dnes prišli a od ktorých som sa v živote veľa naučil a s ktorými som prežil cenné okamihy kňazského spoločenstva, Vás chcem všetkých pozvať, aby sme si otvorili srdcia pre prítomnosť Ježiša Krista, ktorý je väčší ako naše srdcia, a ktorý tajomne riadi naše životy!

Dnešná slávnosť je výnimočná tým, že ju slávime na konci Roka kňazov, ktorým chcel pápež Benedikt XVI. oživiť v Cirkvi vedomie hodnoty a daru kňazstva pre náš život. Miško bol vysvätený za kňaza deň po tom, čo Svätý Otec v Ríme slávnosťou Kristovho Najsvätejšieho Srdca ukončil Rok kňazov. Pre dnešnú slávnosť jeho primiciej sv. omše si vybral práve texty slávnosti Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Takže dnešným slávením nechávame v našich srdciach ešte doznievať záver Roka kňazov, ktorý sa slávil v Cirkvi po celom svete. Ja som mal tú veľkú milosť prežívať Rok kňazov i jeho záver v samom srdci Cirkvi, v blízkosti Svätého Otca v Ríme. 11. júna tohto roku som bol

účastný najväčšej koncelebrácie kňazov v histórii Cirkvi. Bolo nás takmer 15 tisíc kňazov, čo sme na Sviatok Božského Srdca Ježišovho koncelebrovali na námestí sv. Petra so Svätým Otcom sv. omšu na záver Roka kňazov. Bol to jeden z najvýnimočnejších okamihov môjho života. Tento rok nás pozýval k hlbokému zamysleniu nad vznešenosťou i úbohosťou kňazov. Medializácia škandálov spôsobila veľa bolesti Svätému Otcovi a nám všetkým. V mnohých ľuďoch to všetko posilnilo ich odpor voči Cirkvi a jej služobníkom. V mnohých to narušilo dôveru voči kňazom. A mnohí kňazi si zažili nespravodlivého odsudzovania a obviňovania. V niektorých častiach sveta dnes majú kňazi dokonca strach pracovať s deťmi a mládežou z obavy o možné obviňovania a podozrievania. Žijeme v zložitej dobe. V 60-tych rokoch bol obrovský zmätok, liberalizmus, sexuálna revolúcia a pod., a ani Cirkev nezostala imúnna pred týmto všetkým. Kňazi vyrastajú v protirečeniach spoločnosti a nesú si mnohé neblahé dôsledky tohto sveta. A nejde len o škandály, ktoré vyšli na povrch tento rok. Aj vy, ktorí ste tu prítomní, máte nejakú tú skúsenosť s kňazmi. Určite mnohí môžu rozprávať o tom, ako stretli v živote kňazov, zapálených pre Božie veci, horlivých a autentických. A mnohí by možno vedeli hovoriť aj o mnohých nedostatkoch, biedach a obmedzeniach kňazov. Tento rok som vnímal v Ríme zblízka pápeža Benedikta XVI., ktorý si vytrpel toľko osobných útokov na svoju osobu počas tohto roka, ktorý prejavil toľko pokory a lásky k ľuďom dotknutým týmito škandálmi. Pôsobilo na mňa priam elektrizujúco počuť ho v homílii na ukončenie Roku kňazov tieto slová: „Keby mal byť Rok kňazov oslavou nášho osobného ľudského nasadenia, bol by spomínanými udalosťami zničený. Pre nás však išlo o pravý opak: stať sa hodnými Božieho daru, daru, ktorý sa skrýva „v hlinených nádobách“ a ktorý stále znovu prostredníctvom ľudskej slabosti konkretizuje jeho lásku v tomto svete.“ Tento postoj sme pozvaní objaviť aj dnes počas týchto primícií. Na Michalovi som mal vždy rád jeho jednoduchosť. Bol svedomitý študent, no pritom si vždy zachoval svoju jednoduchosť. A v tejto jednoduchosťi ma požiadal, aby som dnes nehovoril o ňom. A práve o to tu ide! Ak postavíme náš pohľad na kňazstvo na osobných kvalitách človeka, ktorý je kňazom, tak sa nám to môže ľahko zrútiť. Človek-kňaz je príliš krehký a nestály. Čím viac s touto ľudskou krehkosťou budeme počítat,

tým lepšie. Aj my kňazi. Ja mám teraz veľkú milosť bývať a pôsobiť na miestach, kde prežil celý svoj život veľký apoštol a patrón Ríma, svätý Filip Neri. Takmer denne slúžim svätú omšu na jeho hrobe. Naše slovenské spoločenstvo v Ríme sa stretáva v kostole, kde prežil svätý Filip 33 rokov svojho života. Môžem tak povediac dýchať ducha svätého Filipa na týchto svätých miestach v Ríme. Tento svätec ma fascinuje práve v tomto vedomí ľudskej krehkosti. Pôvodne nechcel byť kňazom z veľkého rešpektu pred veľkosťou tohto daru. Neskôr sa dal presvedčiť spovedníkom, aby sa stal kňazom. A počas celého svojho života živil v sebe presvedčenie, že nie je schopný ničoho dobrého. Modlieval sa často a aj iných učil modliť sa strelné modlitby ako napríklad túto: „Môj Ježišu, nespoliehaj sa na mňa. Môj Ježišu, povedal som ti to: ak mi nepomôžeš, nikdy neurobím nič dobre.“ A na konci života na smrteľnej posteli pred posledným svätým prijímaním povedal: „Pane, nie som hoden, a nikdy som nebol. Príď, láska moja.“ Pričom viackrát opakoval vetu, ktorú vlastne opakoval celý svoj život: „Nikdy som nič dobré neurobil.“ A práve toto pokorné vedomie ľudskej nedostatočnosti kňaza, jeho úbohosti a obmedzení, ho urobilo schopným objaviť pravý zdroj jeho duchovnej plodnosti a vznešenosti. Spoliehal sa iba na Krista, ktorý ho urobil jedným z najplodnejších kňazov v dejinách. Ešte v deň svojej smrti prijal niekoľkých ľudí na svätú spoveď. Známa je veta, ktorá bola stredobodom jeho duchovného života: „Kto hľadá niečo iné ako Krista, nevie, čo hľadá!“ Nechajme dnes hlboko v srdci zaznieť týmto slovom. Nehľadajme ľudskú chválu, ale Krista, ktorý „zvieďol“ mladé Michalovo srdce, ako si to napísal na svojej primičnej oznámenie: „Zvádzal si ma, Pane, a nechal som sa zvietať!“ Svätý Otec hovoril o „smelosti Boha, ktorý zveruje ľudským bytostiam seba samého, ktorý napriek tomu, že pozná naše slabosti, dôveruje, že ľudia budú schopní jednať a byť prítomní v jeho zastúpení. Táto smelosť Boha je niečím skutočne veľkým, čo je skryté za slovom „kňazstvo.“ Na záver Roka kňazov som si medzi toľkými kňazmi uvedomil, že za

týmto všetkými mužmi Cirkvi je Nieкто, kto nekonečne presahuje všetky ich obmedzenia i ich veľkosť. Aj Vás všetkých pozývam, aby sme si uvedomili prítomnosť lásky Krista, ktorý prináša spásu tomuto úbohému svetu, nám všetkým bez rozdielu. My kňazi sme sa stali služobníkmi tejto spásy, nesieme ju v hlinených nádobách našich osôb, s nadšením i únavou, vernosťou i pádmi, v našej veľkosti i malosti. A aj my potrebujeme túto spásu. Toto vedomie v tieto dni vnieslo do mojej duše veľký pokoj a radosť.

A toto vedomie, že všetci potrebujeme spásu, nás môže priblížiť jedným k druhým. Kňaz nie je ten, ktorý sa pozerá zvrchu na Vás biednych hriešnikov. On prvý potrebuje spásu. S Michalom máme spoločné to, že nepochádzame z rodín, kde by bolo kvitlo praktizovanie kresťanskej viery. A Boh si vybral práve nás. Je tu toľko rodín, z ktorých si mohol vybrať. A on si vybral nás. Možno nám tým chce povedať, že kňazstvo si nemôžeme zaslúžiť, kňaz sa nedá „vychovať“, kňazstvo je dar Kristovej spásy, aby sa nik pred Bohom nemohol vystať! A som presvedčený, že Boh cez naše povolanie prináša spásu aj našim rodinám. Ľudia majú niekedy pocit, že katolík a kňaz je ten, kto ustavične súdi ich život. Neraz sa mi stáva, že niekto začne rozhovor so mnou slovami: „Viem, čo si o mne myslíte...“ Dokonca som zažil, ako dospeli ľudia, ktorí po sv. omši vonku čakali na mňa, podvedome schovali cigaretu, keď ma zbadali prichádzať. Možno preto ľudia tak radi poukazujú na naše chyby. Ale tu nejde o to, či je ten-ktorý katolík alebo kňaz lepší alebo horší ako ja. Tu ide o to, že je nad nami Boh, ktorý nás bude súdiť za náš život a on nás príšiel spasiť. On príšiel vykúpiť naše životy. Kto si neuvedomuje potrebu spásy, kto si neuvedomuje, že jeho život potrebuje vykúpenie, taký človek nemôže správne pochopiť ani kňazstvo. Keby Vám nejaký bezdomovec zaklopal na dvere a odovzdal by Vám šek na milión eur, asi by Vám vtedy bolo úplne jedno, či Vám ten šek dáva otrhaný bezdomovec alebo vyčesaný a navoňaný chlapík v obleku s kravatou a koženým kufrikom. Podobný obraz používa svätá Katarína

Sienská, keď hovorí o kňazoch, ktorí nesú poklad spásy a sú nehodní: „Vy viete dobre, že keby vám niekto špinavý a zle oblečený priniesol poklad, z ktorého by ste žili, neznenávideli by ste toho, čo vám ho priniesol, už len z lásky k pokladu a k pánovi, ktorý vám ho poslal, napriek tomu, že by bol jeho nositeľ špinavý a otrhaný.“ Chyba a bieda kňaza nie sú dôkazom toho, že ja nepotrebujem spásu a on mi ju nemôže dať! Ak veľmi túžim po spásu, po vykúpení môjho života a odpustení mojich hriechov, obrátim sa na ktoréhokoľvek kňaza, aby mi v Božej moci povedal: „Odpúšťajú sa ti hriechy!“ Ani lekárovi, ktorý ma lieči z chrípky, nebudem vyčítať: „Prečo ma liečite, keď vy sám máte chrípku!“ Všetci potrebujeme spásu! Dokonca aj Nepoškvrnená Panna Mária potrebovala vykúpenie! Ona bola dokonale vykúpená tak, že bola mocou Kristovej krvi vopred uchránená pred akýmkoľvek hriechom. Teda, keď je niekto svätý a bez hriechov, je to preto, lebo je vykúpený, a nie preto, že nepotrebuje spásu. Tak ani on sa nemôže pred Bohom vystať. Ak tu dnes stojí pred nami nový kňaz, Boh nám chce povedať: Aj tento kňaz je prejavom mojej starostlivosti o Vás! Posielam Vám svoju spásu a jeho robím jej služobníkom. Musím sa priznať, že mne počas tohto roka zaznievala v srdci predovšetkým vďačnosť za kňazov, ktorí ma viedli a sprevádzali na mojej ceste: od krstu, cez vvedenie do kresťanského života, až po môj vlastný kňazský život. Niektorých z nich právom nazývam „otcami mojej duše“. Uvedomil som si, že som sa im a za nich nikdy dostatočne nepoďakoval. Asi toho budem schopný až v nebi!

Michal, čo ti povedať v tejto chvíli, keď sa odoberáš zo svojej rodnej farnosti a vydávaš sa na neznámu cestu budúcnosti tvojho kňazského života? Pamätám si, ako nás kedysi pán farár Mrva učil rozlišovať ľudí na tých, ktorí „majú ducha“ a tých, ktorí „nemajú ducha“. Tí, čo nemajú ducha, to sú svetáci. Kňaz ľahko prepadne zosvetšteniu. Svätý Tomáš Akvinský poukázal na nebezpečenstvo „svetského“ kňaza: „V starostlivosti o duše je pre vonkajšie nebezpečenstvo ťažšie dobre žiť.“ (STh, II-II, q. 184, a. 8, in c.) Pozrime sa na

chvíľu na našu dennú rutinu. Sme všeobecne veľmi zaneprázdnení ľudia. Musíme sa zúčastniť mnohých stretnutí, navštíviť veľa ľudí, viesť veľa bohoslužieb. Naše diare a organizéry sú preplnené schôdzkami, naše dni a týždne prekypujú povinnosťami, naše mesiace a roky sú vyplnené plánmi a projektami. A väčšinou sa pohybujeme životom tak šialeným tempom, že nemáme dokonca ani čas sa ukludniť a zamyslieť nad tým, či aspoň niektoré z vecí, ktoré si myslíme, hovoríme či robíme, sú hodné toho, aby sa o nich premýšľalo, hovorilo, alebo aby sa robili. Sv. Ján Vianney: „Čo nám kňazom bráni, aby sme boli svätí, je nedostatok uvažovania; nevieme, čo vlastne robíme; je tu potrebné uvažovanie, modlitba, spojenie s Bohom.“ Proste ideme vpred s množstvom „musím“ a „mal by som“, ktoré sú na nás naložené, a žijeme s nimi, ako keby boli doslovným prekľadom evanjelia. Žijeme v prostredí obrovských protirečení, čelíme denne množstvu námietok. „Sme zaneprázdnenými ľuďmi, rovnakými, ako sú všetci ostatní zaneprázdnení ľudia, a patrí nám taká odplata, aká prislúcha zaneprázdneným ľuďom!“ (Henri M. J. Nouwen) Toto všetko môže v jednoduchosti naznačiť, k akému desivému zosvetšteniu smerujú naše životy duchovných pastierov. Svetáckosť znamená byť závislý od reakcií nášho okolia. Svetské alebo falošné ja je formované spoločenským tlakom. Takéto ja je „spútané“. Je to identita, ktorá hľadá svoje ja v okolí: som chválený, som uznávaný, obdivovaný, neoblúbený, opovrhovaný... Ak je zaneprázdnenosť vnímaná ako niečo dobré, som zaneprázdnený. Ak je dôkazom mojej dôleživosti, že mám veľa kontaktov, tak hľadám kontakty. Ak je dôkazom mojej hodnoty to, že som spoločensky uznávaný, hľadám uznanie. Skrytý strach zo zlyhania kopí viac práce, viac priateľov, viac aktivít, viac vplyvu. Z toho vyplývajú podľa Nouwena dva dôsledky: chtivosť a hnev. Sú to kyslé plody nášho spútaného ja. Hnev je okamžitá reakcia na pocit neuznania, spochybnenia. Na kritiku, či spochybnenie teda reaguje falošné ja hnevom. A ak moje sebavedomie závisí od toho, čo môžem dosiahnuť, tak keď sú zamerané moje túžby, vzplanie chtivosť. Tam pramení

karierizmus, žiarlivosť, chamtivosť, alkoholizmus, žiadostivosť...

Svätý Filip Neri šiel do Ríma s jedným úmyslom: Išiel „hľadať ducha“. Michal, ja ti chcem popriať, aby si bol kňaz, ktorý „má ducha“. Čo to znamená? Znamená to, že budeš žiť svoj kňazský život s tým heslom: „Kto hľadá niečo iné ako Krista, nevie, čo hľadá!“ Znamená to, že budeš všetko dobré vo svojom kňazstve očakávať len v dôvere v Božiu milosť. Že sa budeš spoliehať iba na nepochopiteľnú Božiu dobrotu, ktorá ťa volá a je schopná posvätiť ťa pre tvoju službu. Si poslaný k ľuďom, ale neriad sa ľuďmi. Nebuď ľahkovážny, aby si uveril ľudským chválam. Súdený budeš božským metrom! Svätý Anton Paduánsky hovoril: „Aký len úbohý je človek, ktorý uverí viac cudzej chvále ako svojmu vlastnému svedomiu! Ľudia dbajú viac na svoju dobrú povest' ako na svoje dobré svedomie.“ A nechaj sa ani znechutiť nepochopením ľudí. Teba posielal Boh! V dnešnej dobe si zažíva kňaz aj veľa posmeškov, odmietania, podozrievania, často trpí aj pre chyby svojich spolubratov kňazov. Mať ducha znamená nadovšetko dôverovať Kristovi, ktorý ťa posielal. Svetácky človek odvodzuje svoju hodnotu od spoločenského postavenia, mienky ľudí, od svojich úspechov, človek, ktorý má ducha, tým všetkým pohŕda, lebo uveril, že Boh si ho zamiloval a dôveruje iba Bohu! Mienku ľudí si vždy rád vypočuje, ale len preto, aby lepšie spoznal Božiu vôľu. Sv. Filip to zhrnul takto: „Pohŕdať svetom, pohŕdať samým sebou, nepohŕdať nikým, pohŕdať tým, že mnou pohŕdajú!“ Na to, aby sme mali ducha, potrebujeme pokoru! Dobrým kňazom sa nestaneš tak, že budeš prepínať svoje sily! Svätý Otec nám vo štvrtok večer povedal na námestí svätého Petra: „Majte pokoru odpočívajte!“ Kňaz, ktorý má ducha, vie zhodnotiť svoje hranice a svoje obmedzenia, a vie ich aj v pokore prijať. Často sa kňazské nešťastie začína vtedy, keď chce kňaz prekročiť svoj vlastný tieň. Uver tomu, že Boh ťa môže urobiť dobrým a šťastným kňazom tam, kde ťa pošle. Kňaz, ktorý „má ducha“, urobil svojou hlbokou vnútornou modlitbou slová žalmu: „Pane, moje srdce sa nevystatuje, moje oči nehľadajú povýšene. Neženiem sa za veľkými vecami ani za divmi pre mňa nedosiahnuteľnými. Ale ja som svoju dušu upokojil a utíšil. Ako nasýtené dieťa v matkinom náručí, ako nasýtené dieťa, tak je moja duša vo mne.“

Bratia a sestry! Dnešné primície sú prejavom nekonečnej Božej lásky, ktorá prišla spasiť každého z nás. Tento mladý muž je znamením, že Boh nám aj dnes posielal spásu. O chvíľu bude zvoľávať príchod spásy na oltár. A Boh ho poslúchne a zostúpi, lebo on ho posielal. My môžeme objaviť veľkosť daru kňazstva iba v miere, v akej sa otvoríme Bohu, aby vykúpil náš život, aby pozdvihol našu malosť, aby odpustil naše hriechy, aby uzdravil naše zranenia, aby očistil naše poškvry, aby osvietil našu myseľ a naše názory, aby zdokonalil našu

nedokonalosť. Zakončím slovami svätého Jána Máriu Vianneya, ktorého na záver Roku kňazov Svätý Otec vyhlásil za patróna všetkých kňazov: „Ó, aký je kňaz veľký!... Ak by sám seba pochopil, zomrel by... Boh ho poslúcha: vysloví len dve slová a náš Pán na jeho hlas zostúpi z neba a uzavrie sa do maličkého hostie... Keby sme vylúčili sviatosť kňazstva, nemali by sme Pána. Kto ho uložil do tohto svätostánku? Kňaz. Kto prijal vašu dušu, keď po prvý raz vstúpila do sveta? Kňaz. Kto ju sýti, aby mala silu dokončiť svoje putovanie? Kňaz. Kto ju pripraví, aby sa mohla objaviť pred Bohom, posledný raz umytá v krvi Ježiša Krista? Kňaz, vždy len kňaz. A ak táto duša zomiera [pre hriech], kto ju obživí, kto jej poskytne pokoj a mier? Opäť kňaz... Po Bohu je kňaz všetkým!... On sám seba správne nepochopí skôr ako v nebi. Kým sme tu na zemi dobre pochopili, čím je kňaz, umreli by sme nie od strachu, ale z lásky... Bez kňaza by smrť a utrpenie nášho Pána ničomu neposlúžili. Je to práve kňaz, kto pokračuje v diele vykúpenia na zemi... Načo by bol dom plný zlata, ak by nejestvoval nikto, kto by doň otvoril dvere? Kňaz má kľúče k nebeským pokladom: je to on, kto otvára dvere; on je hospodárom dobrého Boha; správcom jeho dobier... Nechajte farnosť dvadsať rokov bez kňaza a budú sa tam klaňať zvieratám...“ Nech Pán požehná túto farnosť, z ktorej vzišiel ďalší kňaz! Pochválený buď Ježiš Kristus!

o. Juraj Vittek

MATRIKA

KRSTY

Samuel Nemček, nar. 9.2.2010, pokrstený 16.5.2010,
Filip Koudelka, nar. 28.1.2010, pokrstený 30.5.2010,
Lenka Bittarovská, nar. 11.5.2010, pokrstená 27.6.2010.

SOBÁŠE neboli

POHREBY

Helena Ďurišová, rod. Čurajová, nar. 6.9.1924, zomrela 11.5.2010, pochovaná v Smoleniciach,
Pavel Pastucha, nar. 21.11.1920, zomrel 30.5.2010, pochovaný v Smoleniciach,
Pavol Krajčirovič, nar. 11.12.1951, zomrel 4.6.2010, pochovaný v Smoleniciach, Novej Vsi,
Štefan Chvala, nar. 9.9.1939, zomrel 9.6.2010, pochovaný v Smoleniciach,
Antónia Zemanová, rod. Beňová, nar. 29.4.1918, zomrela 12.6.2010, pochovaná v Smoleniciach,
Rozália Sládková, rod. Oriškovičová, nar. 19.12.1909, zomrela 13.6.2010, pochovaná v Smolenickej Novej Vsi.

Viete, že... Vatikán (1.časť)

... je mestský štát a sídlo pápeža,
... jeho procha je 0,439 km² (okolo 44 hektárov) a zemepisná poloha 42° severnej šírky a 12° východnej dĺžky,
... námestie svätého Petra sa nachádza vo výške 19 m.n.m.,
... najvyšší bod vo Vatikánskych záhradách je vo výške 77 m.n.m.,
... územie má maximálnu dĺžku 1045 metrov a šírku 850 metrov,
... Vatikán tvorí časť mesta Ríma
... termín Svätá stolica sa vzťahuje na najvyššiu autoritu Cirkvi, pápeža ako rímskeho biskupa a hlavu Kolégia biskupov,
... Svätá stolica je inštitúciou, ktorá v zmysle zákona a medzinárodnej praxe, je právnickou osobou, čo jej umožňuje podpisovať dohody a posielat' i prijímať diplomatických zástupcov ako ktorýkoľvek iný štát,
... Mestský štát Vatikán vznikol 11. februára 1929 na základe Lateránskej dohody, ide o malú územnú realitu s funkciou umožniť pápežovi slobodne vykonávať svoju službu vedenia Univerzálnej cirkvi,
... Mestský štát Vatikán a Svätá stolica, ktoré sú zvrchovanými subjektmi medzinárodného práva, všeobecne uznaného, sú nerozlučne spojené v osobe Najvyššieho veľkňaza, ktorý je hlavou štátu, a ktorému náleží plné legislatívne, súdne a výkonné právo, počas uprázdneného stolca táto moc prechádza na Kardinálske kolégium,
... hlavou štátu je Jeho svätosť Benedikt XVI. 265. pápež, Joseph Ratzinger, narodený v Marktl am Inn (Nemecko) 16. apríla 1927, začiatok pontifikátu 2005,
... Najvyšší veľkňaz (pápež) riadi štát prostredníctvom Pápežskej komisie pre mestský štát Vatikán (legislatívna moc je zložená z kardinálov, ktorých menuje na 5 rokov) a Gubernátoru Mestského štátu Vatikán (výkonná moc),
... predseda Pápežskej komisie pre mestský štát Vatikán a gubernátor mestského štátu Vatikán je kardinál Edmund Kazimír Szoka, od 14. októbra 1997.

pripravila Ivana Štibráná

POZÝVAME VÁS na farskú púť do Ríma a Assisi, v dňoch 13. - 18. septembra 2010. Prihlásiť sa možno v sakristii. Bližšie informácie vo výveske pri kostole! V programe je aj návšteva Vatikánu a audiencia u Jeho svätosti Benedikta XVI.

Farské noviny Smolenický posol. Vydáva Farský úrad v Smoleniciach. Nepredajné!

Redakčná rada: Patrik Bacigál, Miroslava Gregušová, Marianna Hudcovičová, Darina Jajcayová, Ján Jakubec, Ivana Štibráná